Н-ръ 90. Пятниця 11. (23.) жовтня 1885. Рôкъ I.

Выходитъ во Львовѣ що Понедѣлка, Середы и Пятницѣ о 5 годинѣ по полудни кромѣ рускихъ святъ.

Администрація: улиця Жолкôвска н-ръ 28. (почта Львôвъ-Пôдзамче), куда слѣдуе адресовати всякй письма и грошевй посылки.

Редакція и експедиція: улиця Академична н-ръ 3, I. поверхъ.

Рукописи употребленй не звертаются.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй отъ порта.

Инсераты принимаются по 6 кр. ôтъ одной строчки дрôбного друку.

Пренумерату и инсераты принимае въ Вѣдни: Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Wallfischgasse N. 10. и G. L. Daube et Comp. Ig. Knoll Central-Annoncen-Expedition I. Am Hof 5. Въ Варшавѣ: Райхманъ и Френдлеръ, бюро центральне, улиця Сенаторская н-ръ 18. Въ Парижи: Agence Havas, 8 Place de la Bourse.

МИРЪ

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ СПРАВЪ ПОЛИТИЧНЫХЪ, ЦЕРКОВНЫХЪ, ЕКОНОМИЧНЫХЪ И ЛИТЕРАТУРНЫХЪ.

Цѣна пренумераційна съ почтовою пересылкою въ Австро-Венгріи: на рôкъ 10 зр.; — на 1/2 року 5 зр.; — на 1/4 року 2 зр. 50 кр.; — на мѣсяць 85 кр.

Въ Россіи: на рôкъ 12 руб.; — на 1/2 року 6 руб.; — на 1/4 року 3 руб.

Въ Нѣмеччинѣ: на рôкъ 24 марокъ; — на 1/2 року 12 мар.; — на 1/4 року 6 мар.

Въ другихъ краяхъ: на рôкъ 30 франкôвъ; — на 1/2 року 15 фран.; — на 1/4 року 8 фран.

Поодинокй н-ра по 10 кр. за примѣрникъ.

Поодинокй н-ра продаются: въ експедиціи „Мира", улиця Академична н-ръ 3, I. поверхъ; — *въ трафикахъ:* Бернадиньскій пляцъ н-ръ 3; — улиця Кароля-Людвика н-ръ 7; — улиця Руска н-ръ 3 и улиця Словацкого н-ръ 2.

Высокопреподобнй и Всечестнѣйшй Отцы!

Ч. 8/Орд. Заразъ по урядовôмъ обвѣщеню, що Его Величество Милостивѣйшій нашъ Цѣсарь Францъ Іосифъ I. найвысшимъ рѣшеньемъ зъ дня 12 лютого с. р. благоволили наймилостивѣйше именовати, а Его Святôсть Левъ Папа XIII. на тайнôй Консисторіи дня 27 марта с. р. потвердити и преконизовати мене первымъ Емископомъ новоутворенои Станиславôвскои Діецезіи, надоспѣли до мене зо всѣхъ сторонъ новои Діецезіи отъ Всечестнѣйшого Духовеньства и вѣрного Народа премногй личнй и письменнй поздоровленя и благожеланя, которй скрѣпили во мнѣ миле и радостне переконанье, що мôй приходъ до призначеного менѣ по воли Божôй черезъ найвысшй Власти винограда Христового буде пріятный и пожеланый всѣмъ, которй моему Архіерейскому Пастырству остали порученй.

За тй сердечнй поздоровленя и благожеланія радъ бы я кождому ôтдѣльно поблагодарити, но понеже то неможливе, прото молю Васъ, возлюбленнй во Христѣ Отцы и Братія, *пріймѣтъ за зложенй менѣ поздоровленья и благожеланья и всѣ оказанй менѣ доказы довѣрія, приклонности и преданности сію сердечну подяку, котору Вамъ и повѣренымъ Вашому пастырскому старанію Вѣрнымъ ôтъ сердця складаю.*

При тôй способности подаю съ покликаньемъ на в. рѣшенье Всесвѣтлѣйшои Митрополитальнои Консисторіи до Ч. 6551. до вѣдомости, що Чинъ освященя мене въ Епископа совершится *въ Митрополитальнôмъ Храмѣ св. В. М. Георгія въ Недѣлю XXIII. по Сош. св. Духа*, а день моего прихода до новои столицѣ Епископскои въ Станиславовѣ буде въ своемъ часѣ урядово до общои вѣдомости поданый.

Прочее молитеся ѿ мнѣ, братіе, да слово Гне течетъ и славится, якоже и въ васъ" (II. Солун. 3. 1.).

Во Львовѣ дня 16. жовтня 1885.

Д-ръ Юліянъ Пелешъ,
Електъ-Епископъ.

Львôвъ, 11 (23) жовтня 1885.

Межи кабинетами трехъ цѣсарскихъ союзныхъ державъ осягнено повне порозумѣнье, — европейскій миръ обезпеченый, — собересь нова конференція, — берлиньскій трактатъ буде безусловно удержаный, — такъ гласятъ вѣсти зъ поля дипломатичнои вôйны.

О много меньше миролюбиво звучатъ однакъ рапорты зъ театра событій, зъ балканьского пôвъострова самого.

Болгарскій князь ôтправляе всю свою армію на сербску границю, щобы станути въ оборонѣ свого края противъ напада короля Милана. Князь намѣряе покликати пôдъ оружіе такожъ и народне ополченье, щобы ôтперти инвазію Сербôвъ. Болгары приготованй на того рода евентуальнôсть, ôтъ коли король Милянъ на послѣдню примирительну попытку зъ стороны князя Александра давъ шорстко-ляконичный отвѣтъ въ словахъ: „Я не пріиму Вашого посла."

Петербургскій кабинетъ выконавъ межи тымъ съ правдивымъ артизмомъ дипломатичну штуку, достойну школы Несельродôвъ и Горчаковыхъ. Ôнъ давъ именно Болгарамъ раду „пôдчинитись безусловно рѣшенямъ великодержавъ." Ситуація представляеся ôттакъ теперь въ слѣдуючôмъ видѣ: князь болгарскій ôткликуе свои войска, — которыхъ ôнъ и безъ того крайно потребуе на сербскôй границѣ — зъ восточнои Румеліи; ôнъ резигнуе на соединенье пôвнôчнои Болгаріи съ полудневою; ôнъ корится смиренно передъ постановленями берлиньского трактата и получае, яко премію за ту свою смиреннôсть, нагороду во видѣ осуществленя всѣхъ своихъ желаній и аспирацій. Султанъ бо заименуе его, якъ то уже давно уложено, на 5-лѣтній періодъ генеральнымъ губернаторомъ восточнои Румеліи и верховнымъ командантомъ цѣлои краевои милиціи. Султанъ дасть вѣроятно такожъ свое призволенье на то, щобы „статутъ" восточнои Румеліи зôставъ приведеный въ гармонію съ болгарскою конституціею, словомъ, въ Софіи и Филипополи буде введна „република съ великимъ княземъ" или, не выражаючись словами звѣстнои оперетки, соединена и освободжена Болгарія съ печатію берлиньского трактата.

Тымъ способомъ мае король Милянъ бути споводованымъ до ôтступленя ôтъ своихъ намѣреній и стремленій. Велико-державы скажутъ бо ему просто и цѣлкомъ откровенно, що ничого не змѣнилось и що Сербія не може затымъ пôдносити ніякихъ претенсій до територіального побôльшеня.

Сербскій король, загнавшійся въ слѣпу улицю, не може однакъ найти зъ неи выхода и ôнъ, не безъ справедливости, ôтвѣчае велико-державамъ, що его народъ не пристане на то дипломатичне мудрагельство. Если князь Александеръ стане паномъ въ Филипополи то дѣйствительно король Милянъ ледзи буде въ станѣ переконати свôй зволнованый народъ, що все осталось якъ бувало, по-старому и що во виду того армія спокôйно розôйтися муситъ.

Россійскй дипломаты успѣли именно своимъ ловкимъ и оглядным поступованьемъ довести до того, що ôтношеня на Востоцѣ прибрали цѣлкомъ другій характеръ. Передъ кôлькома еще днями були Болгары вѣроломными ворохобниками, Сербы же хорошо и чемно справуючимися дѣтьми, которй за свою встремезливôсть требовали ôтъ Европы нагороды. Нынѣ дипломатична ткацка штука россійского министра Гирса поставила все то до горы ногами. Болгары „пôдчинились" воли европейскихъ державъ и получатъ за свое хороше поведенье публичне ôтличіе и премію; Сербію же обвинитъ Россія передъ цѣлою Европою, що она, мимо всѣхъ пересторогъ и совѣтôвъ европейскихъ кабинетôвъ, напосѣлась здѣлати атентатъ противъ мира и спокою на Востоцѣ.

Въ виду такого положеня дѣлъ нова конференція, — если она въ загалѣ ôтбудеся, — вылонится, пôсля всякои вѣроятности, яко новый тріумфъ побѣды Россіи надъ политикою державъ, пôддержуючихъ Сербію.

Що до австро-угорскои монархіи, то гр. Кальноки доложитъ навѣрно всякихъ усилій, щобы для находячогося въ клопотахъ короля Миляна роздобути хотя бы и невеличку добычь. Може бути, що такожъ и кн. Бисмаркъ выступитъ въ тôмъ направленю яко посередникъ передъ россійскимъ кабинетомъ, щобы результаты, осягненй на зъѣздѣ монархôвъ въ Кромерижи, такъ надто скоро не пропали. Нѣмецкій канцлеръ не желае собѣ положительно того, щобы напруженье ôтношеній, яке заходило въ послѣднихъ лѣтахъ межи Вѣднемъ а Петербургомъ зновь повернуло; ôнъ постараесь прото, якъ кажеся, о переведенье компляпаціи, зъ которои Сербіи припаде якась-то окрушина.

Чи то поможе однакъ королю Милянови? Такъ якъ дѣла теперь стоятъ, есть майже певнымъ, що Сербія если цѣлкомъ не провалится, получитъ въ найлучшôмъ случаю, яко ôтправу лишь весьма незначный граничный кусочокъ Болгаріи.

Тымъ маленькимъ кусочкомъ розгорячковавшійся сербскій народъ ледви щобы дався задоволити; рôвно-же тяжко припускати, щобы така худа добычь могла глубоко и серіозно потрясену популярнôсть короля Миляна осѣнити новымъ блескомъ и его колебати почавшійся престолъ зновь укрѣпити.

Зъ сего видимъ, що гороскопъ будучности, помимо позорнои гармоніи межи велико-державами, весьма мрачный. Ôтношеня въ Сербіи можутъ, въ найлучшôмъ случаю, переобразоватись въ повôльно ползаючу, забагнену кризу. Якъ довго однакъ дастся удержати того рода положенье постоянного обезпокоеня и якъ довго дастся придавлювати выбухъ глухого революційного настрою, который прибирае середъ сербского народа чимъ разъ ширшй и грознѣйшй розмѣры?

Если же слабый будынокъ внутренного спокою и порядку въ Бѣлградѣ разъ похитнеся и начне валитись, тогда доперва начнеся пятый актъ историчнои драмы, рѣшаючій не лишь о судьбѣ ривализуючихъ съ собою на Востоцѣ державъ, но и о житю, культурѣ и дорогахъ цивилизаціи дотычныхъ племенъ въ загалѣ...

Въ дѣлѣ священническихъ фасій.

II.

Достарченье помôчничихъ датъ, въ цѣли выслѣдженя чистого економичного дохода зъ ерекціональныхъ грунтôвъ приходства, соединене було, ажь до часу усталеня нового грунтового катастра въ Долитавіи, съ весьма великими затрудненями. Кождый приходскій урядъ обовязаный бувъ вести въ тôй цѣли рôжнороднй господарскй выказы и записовати рôчнй вклады и доходы зъ рôльничого господарства. Мимо тыхъ записôвъ, треба еще було довголѣтнихъ писанинъ, поки репрезентанты правительственныхъ властей рѣшилися наконецъ на вставленье якогось цифрового результата до приходского инвентаря. Знаютъ о тôмъ хорошо старшй священники, молодшй же одержали уже готовй цифровй результаты зъ намѣстництва.

Дѣло то сегодня уже упорядковане, но результаты переведеного грунтового катастра годѣ назвати низкими. На пôдставѣ отже тыхъ цифровыхъ результатôвъ слѣдуе выповнити въ фасіи першу позицію въ ôтдѣлѣ приходскихъ доходôвъ, а властиво лишь переписати цифру зъ дотычного податкового аркуша посѣданя.

Совѣтовали бы мы однакъ загальну цифру дохода зъ ерекціональныхъ грунтôвъ понижити о цифру, представляючу доходъ зъ приходского огорода. Въ податковôмъ аркуши посѣданя легко прійде ю при помочи грунтовои мапы выслѣдити. Въ аркуши посѣданя находится доходъ зъ кождои парцелѣ ôтдѣльно, мапа же укаже н-ръ дотычныхъ огородовыхъ парцелій.

Если мы порушили сей вопросъ, то лишь для того, щобы звернути увагу нашого клира на все то, що може мати для него, хотя бы и найменьшу, корысть. Побудила же насъ до того бесѣда пос. Озаркевича, котору ôнъ выголосивъ пôдчасъ генеральныхъ росправъ въ палатѣ пословъ надъ конгруальнымъ предложеньемъ дотычнои комисіи. Въ уступѣ, обговорюючôмъ некористну сторону для духовеньства зъ теперѣшного катастрального обчисленя, покликався нашъ посолъ на декретъ придворнои канцеляріи въ дня 29 грудня 1843 н-ръ 40 353, выданый въ спеціяльнôмъ случаю, а въ которôмъ говорится, що доходъ зъ приходского огорода не слѣдуе вчисляти до конгруи, такъ якъ огородъ такій не служитъ приходникови до властивого удержаня, но скорѣйше есть мѣстцемъ ôтпочинку по трудахъ и длятого становитъ конечну складову часть сельского приходства.

Органъ польского духовенства въ Галичинѣ Wiadomości katolickie, совѣтуе тоже потрутити доходъ зъ приходского огорода ôтъ дохода прочихъ ерекціональныхъ грунтôвъ, мотивуючи то въ слѣдуючій способъ:

„О скôлько намъ звѣстно, — говоритъ упомянута часопись — того дохода не вчисляно давнѣйше до конгруи, а въ практицѣ встрѣчаемъ случай, що въ часѣ опорожненя приходства не ôтдавано въ аренду огородъ разомъ въ прочими приходскими грунтами, но ôтдавано его до употребленя администраторови in spiritualiis безъ всякихъ потрученій въ его пенсіи по тому поводу. Чи то поступованье оперте було лишь на звычаевôмъ правѣ, или тоже на якôмъ то позитивнôмъ приписѣ, того сказати не знаемъ".

Доходъ зъ приходскихъ огородôвъ представляе вправдѣ незначительну квоту, но не слѣдуе презирати и тою дрôбницею.

Державна дума.

Зъ засѣданій палаты панôвъ. — Зъ засѣданій палаты пословъ. — Зъ комисіи контролюючои державный довгъ. — Зъ буджетнои комисіи.

(Зъ *засѣданя палаты панôвъ.*)

Въ палатѣ панôвъ, на внесенье опата Карля умѣщено на дневнôмъ порядку передвчерашного засѣданя законопроектъ о буджетовôй провизоріи.

Законопроекты о контангентѣ рекрутôвъ и о буджетовôй провизоріи принято безъ дискусіи въ другôмъ и третôмъ читаню.

Потôмъ выбрано комисію для справъ желѣзныхъ дорôгъ, состоячу зъ 15 членôвъ.

Слѣдуючого засѣданя не означено.

(*Зъ засѣданя палаты пословъ.*)

Вѣдень, 18 жовтня 1885.

На вчерашнôмъ засѣданю президентъ министрôвъ гр. Тафе отвѣтивъ на интерпеляцію пос. Пленера въ дѣлѣ чешско-нѣмецкихъ безпорядкôвъ.

Президентъ палаты заявляе, що приневоленый вернути еще разъ до бесѣды пос. Карнерого, именно до послѣдного уступа въ тôй бесѣдѣ. Пôсля парляментарныхъ правилъ, не вôльно втягати Короны до дискусіи, тымъ меньше въ способъ, въ якій той посолъ то здѣлавъ. И за той выразъ президентъ взывае его до порядка.

Зъ ряду слѣдуе перше читанье правительственного предложеня въ дѣлѣ регуляціи рѣкъ. П. Гайльсбергъ заявляе, що члены нѣмецкого клюба будутъ голосовати лишь тогда за регуляціею рѣкъ, если она въ рôвнôй степени обôйме всѣ краѣ.

Въ дальшôмъ протягу адресныхъ розправъ забирае голосъ пос. Кржепекъ. Хочо ôнъ говорити въ становища селянина. Высказуе благодарнôсть по поводу, що и тронна бесѣда занимаеся селянами, однакъ дорога, яку правительство выбирае, щобы допомочи селянамъ, не будитъ середъ нѣмецкихъ селянъ симпатіи. Ничого не рѣшено для улегченя въ податкахъ, пониженя цѣны соли и пониженя тарифы на желѣзныхъ дорогахъ; не здѣлано ничого кромѣ того, що хотятъ змѣнити спадковый законъ. Така змѣна живучимъ селянамъ не много поможе. Селянске сословіе въ Австріи ôтдѣлене глубокою пропастію ôтъ теперѣшного правительства. Если дальше будутъ ôтпыхати нѣмецкихъ селянъ, то пôднесеся межи ними окликъ: „Вонъ зъ державнои думы!" (*рукоплесканя на лѣвицѣ*).

Пос. Грегръ сожалѣе, що попередній бесѣдникъ кинувъ цѣлый рядъ комуналôвъ неспосôбныхъ успокоити селянске сословіе; опровергае мнѣніе будьто бы обезпокоенье завладѣло нѣмецко-австрійскимъ народомъ; мниме то движенье служитъ лишь до партійныхъ цѣлей. Въ краю, якъ Чехи, въ которôмъ живутъ двѣ народности, не дивно, що приходитъ до національныхъ непорозумѣній. Но давнѣйше тѣ, що були въ опозиціи, не пôдносили тыхъ недорозумѣній до тои степени. Властивою причиною обезпокоеня есть то, що лѣвиця, по шести лѣтахъ утраты своеи власти, не може съ тымъ освоитися, уважаючи себе за сторонництво до правительства зъ уродженя. Бесѣдникъ въ кôнци заявляе, що ôнъ и его политичнѣ друзя не хотятъ нарушати управненого становища Нѣмцѣвъ, но тоже не дадутъ угнетатися, защищаючи рôвноуправненье для всѣхъ (*рукоплесканя на правицѣ*).

Пос. Кноцъ полемизуе съ Грегромъ, пригадуе свою предвыборчу бесѣду и говоритъ: Нѣмцѣ въ Чехахъ знаютъ, чого маютъ надѣятися ôтъ мнимои лояльности Грегръ-Ригеръ-Цайтгаммеръ. Наводитъ цѣлый рядъ фактôвъ, будьто бы Нѣмцѣ сталися жертвою Чехôвъ. Удержуе, що народный антагонизмъ вдераеся до арміи и роспросторонеяся въ угрожаючихъ розмѣрахъ, що судейскій станъ не есть независимымъ якъ давнѣйше (*президентъ призывае бесѣдника до порядку*), пôдноситъ въ кôнци тяжке обвиненье противъ клира въ Чехахъ. Атакуе намѣстника въ Чехахъ и кôнчитъ парафразою слôвъ умираючого Етвеша: Lieber deutsch sterben, als čechisch verderben (*рукоплесканя на лѣвицѣ*).

Президентъ министрôвъ гр. Тафе чуеся обовязанымъ отвѣтити въ имени неприсутствуючихъ. Не хоче входити во всѣ подробности, но приневоленый унятися за намѣстникомъ Чехъ, который находится безсомнѣтельно въ затруднительнôмъ положеню, но якъ въ самыхъ навѣть слôвъ попередного бесѣдника являеся, стараеся ôнъ всякими способами удержати спокôй и порядокъ. Сповняе ôнъ свôй обовязокъ на всѣ стороны. Вмѣсто атаковати неприсутствуючого въ тôй палатѣ намѣстника, можна було звернути замѣты до министра справъ внутреннихъ, который никому не остае довжнымъ отвѣта (*рукоплесканя на правицѣ*). Опровергае мнѣніе, будьто бы до арміи вдерся народный антагонизмъ. Не може нынѣшне засѣданье минути, щобы въ сей палатѣ не мавъ ôтозватася голосъ въ защитѣ духа арміи, и най всѣ осудятъ, чи то есть патріотичнымъ дѣломъ, голосити туть о мнимôмъ розбратѣ въ арміи (*предовгѣ рукоплесканя на правицѣ, запереченя на лѣвицѣ*).

Пос. Алойзій Лихтенштайнъ говоритъ, що обовязкомъ консерватистôвъ являеся: защита власныхъ интересôвъ и переведенье modus vivendi съ прочими народами. Въ тôмъ другôмъ направленю не числитъ ôнъ на помôчь либералôвъ, но на народовцѣвъ и правительство. Надѣеся, що удастся осягнути вспôльну цѣль (*рукоплесканя на правицѣ*).

Пос. Пленеръ застерѣгаеся противъ замѣта, будьто бы лѣвиця атаковала армію и розводится надъ призваньемъ до порядка пос. Карнери.

Слѣдуюче засѣданье во второкъ.

——

Вѣдень, 21 жовтня 1885.

На засѣданю вô второкъ, министеръ рôльництва гр. Фалькенгайнъ отвѣчае на интерпеляцію пос. Ангерера и товаришей що до ограниченя вырубôвъ въ державныхъ лѣсахъ, поясняючи, що станъ лѣсôвъ есть такъ добрый, що ужиткованье его не переступило условій лѣсного господарства.

Пос. Фиглъ поновляе свое внесенье въ попередного засѣданя, щобы президентъ палаты призвавъ до порядка президента кабинета по поводу его выраженій, що лѣвиця хоче въ насильственный способъ вызвати духа національныхъ ненавистей въ арміи.

Президентъ Смолька: Ôгклонивъ я вчера упомянуте внесенье и ôтклоняю его сегодня, такъ якъ дисциплинарне право позваляе менѣ призывати до дневного порядка лишь послôвъ, но не министрôвъ. Пос. Зисъ въ дальшôмъ протягу адресныхъ росправъ удержуе, що стремленя до розширеня автономіи краѣвъ и народныхъ аспирацій не ясно очертанѣ. Застерѣгаеся противъ правнодержавныхъ поглядôвъ пос. Ригера, доводитъ на пôдставѣ историчныхъ даныхъ, що могущество всѣхъ державъ основуеся на принципѣ централизаціи, закидае бôльшости, що либеральне школьне законодательство змѣнила въ дусѣ обскурантизма и критикуе поодинокѣ уступы адресы. Меньшôсть ничого не требуе для себе, но того требуе лишь правдива австрійска державна идея. Бесѣдникъ не задоленый въ вчерашного отвѣта на интерпеляцію, застерѣгаеся противъ замѣта и ожидае въ тôй мѣрѣ ôтъ президента министрôвъ удовлетвореня (*оживленѣ рукоплесканя на лѣвицѣ*).

Пос. Клюнъ полемизуе съ Карнеримъ. Монархія приневолена числитися съ всѣми народностями. Рôвноуправненье и рôвный роздѣлъ тягарôвъ службы служитъ принципомъ для теперѣшного правительства. Бесѣдникъ ôтпирае замѣты меньшости, выказуе еи ошибки, коли стояла на челѣ и соглашаеся съ програмою адресы (*оживленѣ рукоплесканя на правицѣ*).

Пос. Шаупъ пригадуе програму правительства зъ 1879 р., що буде стояти по надъ сторонництвами, тымчасомъ правительство пôйшло за бôльшостію и совершенно не числится съ меньшостію. Черезъ аліянсъ съ правицею, всѣ дѣйствія правительства суть односторонными на рѣчь народныхъ агитацій. Въ тôмъ направленю видитъ бесѣдникъ велику опасность для монархіи (*рукоплесканя на лѣвицѣ*).

Президентъ министрôвъ гр. Таффе ôтчитуе ноту вспôльного министра вôйны, надôслану по поводу бесѣды пос. Кноца. Въ тôй нотѣ говоритъ министеръ вôйны межи прочимъ, що „давный духъ арміи не есть нарушеный“ (*громкѣ рукоплесканя*).

Вслѣдъ за тымъ забравъ голосъ пос. Дѣдушицкій. Полемизуе ôнъ съ пос. Зисомъ и сожалѣе, що тойже заквестіоновавъ конечну потребу регуляціи рѣкъ въ Галичинѣ.

По промовѣ пос. Свободы и Гайнриха поставивъ пос. Добльгаммеръ внесенье, щобы закрыти генеральнѣ дебаты надъ адресою.

Генеральными бесѣдниками выбранѣ: въ лѣвицѣ пос. Пленеръ, въ правицѣ пос. Чарторыскій.

Слѣдуюче засѣданье въ середу.

——

Вѣдень, 21 жовтня 1885.

На нынѣшнôмъ засѣданю пос. Тауше и товаришѣ интерпелюютъ министра торговлѣ въ дѣлѣ цлово-политичныхъ зарядженій, могучихъ обезпечити рôльничу продукцію.

Потôмъ забравъ голосъ генеральный бесѣдникъ лѣвицѣ пос. Пленеръ и пôднѣсъ передовсѣмъ, що заявленье пос. Кноца на засѣданю зъ дня 19 с. м. походило выключно зъ симпатіи, яку лѣвиця плекае для арміи. Бесѣдникъ говоритъ, що лѣвиця пôддержовала зъ начала гр. Тафого при важныхъ уставахъ, правительство однакъ вôрвало той союзъ. Нѣмецка людность не согласится николи на федерализмъ въ Австріи.

Пос. Чарторыскій, яко генеральный ораторъ правицѣ, не хоче входити въ подробности выголошеныхъ бесѣдъ, но желае лишь высказати загальнѣ принципы свого сторонництва. Нѣмецкій языкъ законно не мае ніякихъ привилеѣвъ, но въ практицѣ занимае ôнъ отвѣтно до потребъ выняткове становище, которе нема потребы въ законодательнôй дорозѣ санкціоновати. Въ историчнôмъ розвою Австріи не можна ничого дослѣдити въ нѣмецкои державнои идеи. Всѣ дотеперѣшнѣ пробы германизаціи и централизаціи розбилися, що бесѣдникъ доказуе на пôдставѣ историчного матеріяла.

По промовѣ генеральныхъ бесѣдникôвъ и референтôвъ бôльшости и меньшости, адреса меньшости зôстала ôтклоненою 194 гол. противъ 129 голосôвъ, а принято 177 гол. противъ 146 гол. адресу бôльшости за пôдставу спеціяльныхъ нарадъ.

Пос. Кропаветтеръ и Гайнрихъ голосовали противъ адресы меньшости, другѣ демократы и антисемиты удалилися зъ салѣ, голосовали однакъ противъ адресы бôльшости. При голосованю надъ адресою бôльшости, послы южно-тирольскѣ и Гайнрихъ абсентовалися.

Слѣдуюче засѣданье въ четверъ.

——

До комисіи контролюючои державный довгъ выбрано пос. Добльгофа, Шрома, Фукса, Смаржевского, а заступниками пос. Клюна и Финстенберга.

——

Въ буджетовôй комисіи роздѣлено на днихъ поодинокѣ рефераты, предложеного правительствомъ на рôкъ 1886 прелиминаря.

Пос. Гербстъ заявивъ при тôй случайности, що лѣвиця не пріймe референтôвъ, вслѣдствіе чого обняли ихъ выключно члены правицѣ. Зъ рускихъ послôвъ одержавъ Сѣнгалевичъ рефератъ о загальнôмъ касовôмъ зарядѣ.

Генеральнымъ референтомъ буджета выбрано пос. Матуша.

По поводу событій въ Восточнôй Румеліи.

Ситуація на Востоцѣ не змѣнилася. Зъ сербскои границѣ надôйшли новѣ вѣсти, а зъ болгарскои стороны дѣлаютъ приготовленя на всякѣ евентуальности. Въ Нишу, якъ пишутъ до Pol. Corr., здѣлало хороше впечатлѣнье требованье Порты, щобы кн. Александеръ вернувъ до Софіи, такъ якъ мимо зарядженои мобилизаціи, въ компетентныхъ сербскихъ кружкахъ желаютъ удержаня мира, а приверненье status quo ante уважаютъ за поруку мира. Що такъ дѣйстно есть, то доказуютъ зъ сербскои стороны фактомъ, що высланого въ спеціяльнôй мисіи ôтъ кн. Александра до короля Миляна посла Грекова, сербске правительство не приняло, заслоняючися тымъ, що мисія его може мати на цѣли заключенье сербско-болгарского а прото противъ Порты направленого аліянса, а Сербія не думае о враждебныхъ крокахъ противъ Турціи, но хоче лишь удержаня берлинского трактата.

Зъ Софіи же увѣряютъ, що Грековъ не бувъ высланый въ спеціяльнôй мисіи, но мавъ лишь доручити королеви Милянови письмо, въ которôмъ мало заключатися поясненье ситуаціи и намѣренье братного края. Для пôддержки того розумованя зъ болгарскои стороны оголошено слѣдуючѣ до тои мисіи ôтносячѣся грамоты: кн. болгарскій телеграфовавъ до короля Миляна: „Мôй бувшій министеръ Грековъ ôтправляеся до Ниша и везе зъ собою ôтъ мене письмо“; король Милянъ отвѣтивъ: „Сожалѣю, що приневоленый я ôтклонити мисію Грекова, бувшого министра вашои княжескои милости“.

Упомянута телеграма болгарского князя мае бути отже доказательствомъ, що Грековъ не бувъ высланый въ спеціяльнôй мисіи, но мавъ лишь вручити княжеске письмо королеви Милянови.

Лордъ Сельсбери высказався передъ однимъ дипломатомъ, що Англія ничого не буде мала противъ побôльшеня Сербіи, если Австрія поставитъ подôбного рода внесенье. Трактатовѣ державы длятого лишили Австріи занятье Босніи и Герцеговины, щобы она въ всѣхъ тамошнихъ справахъ брала иниціятиву. Западнѣ державы суть меньше безпосредственно интересованѣ, якъ Австрія, и она довжна увôльнити тѣ державы ôтъ безпосредственнои интервенціи. Англія пôддержитъ внесеня Австріи, касаючѣся Сербіи.

Послѣднѣ вѣсти о ситуаціи на европейскôмъ Востоцѣ гласятъ:

Вѣдень, 22 жовтня (*прив.*). Въ тутейшихъ кружкахъ удержуютъ, що западнѣ державы суть приклоннѣ уніи Болгаріи съ Восточною Румеліею, но Россія мае требовати, щобы привернено status quo ante, и що Нѣмеччина ю пôддержуе. Що же касаеся Австріи, то она есть вѣроятно мнѣнія, що желанія Болгаріи не суть можливѣ до осуществленя, такъ якъ они позôстаютъ въ суперечности съ берлинскимъ трактатомъ, неменьше и длятого, що по сповненю тыхъ желаній оказалася бы потреба выслухати тоже желаній Сербіи.

Филипополь, 22 жовтня (*прив.*). Магометанскѣ Помаки въ горахъ Родопе, вслѣдствіе одержаныхъ въ Константинополя инструкцій, вôрвали всякѣ зношеня съ румелійскимъ провизоричнымъ правительствомъ и укрѣпляются въ гôрскихъ проходахъ.

Вѣдень, 22 жотня (*прив.*). Зъ многихъ сторонъ удержуютъ, що по за Болгаріею стоитъ Англія и въ тôмъ именно видятъ дальшій маневръ лорда Сельсбери противъ Россіи.

Бѣлградъ, 22 жовтня (*прив.*). Сербскѣ войска не переступили еще границѣ, на кôлькохъ однакъ граничныхъ позиціяхъ владѣютъ надъ болгарскои територіею. Дальшѣ сербскѣ кроки зависимѣ ôтъ поступованя Болгаріи.

Софія, 22. жовтня. Тутейше правительство вручило дипломатичному тѣлу ôтписъ ноты доставленои сербскому кабинетови. Пôсля тои ноты, неустаютъ агитаціи зъ стороны сербскихъ пограничныхъ урядникôвъ, которѣ взываютъ Болгарôвъ до революціи и пôдписаня петиціи съ просьбою, щобы територіи ихъ присоединенѣ зôстали до Сербіи. Агитаторы запевѣдаютъ, що сербскѣ войска укажутся безпроволочно и обѣцяютъ увôльненье на пять лѣтъ ôтъ обовязка плаченя податкôвъ, увôльненье ôтъ войсковои службы, вкôнци грошевѣ нагороды.

На упомянуту ноту сербске правительство не дало еще ôтвѣта.

Атены, 22 жовтня. Пôсля донесеня агенціи Havas-а, министеръ вôйны державъ бесѣду въ военнôмъ духу до спартанскихъ добровольцѣвъ.

Пôсля дневникôвъ, Греція, на случай, если бы требовано ôтъ неи демобилизаціи, була бы приневоленою требовати гваранціи, що болгарскѣ усилія непоновлятся, а кромѣ того требовала бы зворота выдаткôвъ, понесеныхъ на военнѣ цѣли.

Атены, 22 жовтня. Деліянисъ намѣряе емитовати патріотичну позичку; греческѣ колоніи жертвуютъ на случай вôйны значительнѣ сумы.

Репрезентанты державъ маютъ сегодня поновити колективне представленье.

Константинополь, 22 жовтня. Обѣжникъ Порты до державъ пропонуе собранье конференціи въ турецкôй столицѣ, котора занялася бы выключно восточно-румелійскимъ вопросомъ.

Репрезентантъ Болгаріи высказавъ вчера амбасадорамъ, що король Милянъ не лишь ôтказавъ принятя спеціяльнои мисіи князя Александра, но тоже приказавъ посунутися сербскимъ войскамъ до болгарскои границѣ.

СПРАВЫ КРАЕВѢ

Во виду припадаючого д. 15 (27) с. м. выбора соймового посла въ округѣ Богородчаны-Солотвина, Выдѣлъ „Рускои Рады“ выдавъ до дотычныхъ выборцѣвъ слѣдуючу ôтозву:

„Честнѣ Родимцѣ!

Выборцѣ повѣта Богородчаны-Солотвина!

Согласно съ рѣшеніемъ руского Комитета выборчого за повѣты Богородчаны-Солотвина зъ д. 10 с. м. одобряемъ и затверджаемъ зголошену на тѣ-же повѣты кандидатуру на соймового посла Пр. О. Алексѣя Заклиньского, пароха Старыхъ Богородчанъ.

Затымъ просимъ и взываемъ Васъ, честнѣ Выборцѣ Русины, въ часъ выборôвъ д. 15 (27) с. м. въ Богородчанахъ, ôтдавайте свои голосы всѣ на того Вашого Кандидата емѣло, добросовѣстно и съ тымъ увѣреньемъ, що выбравши его посломъ до краевого Сойма за Вашъ выборчій повѣтъ, Вы исполните священный долгъ патріотичный на благо цѣлого нашого Отечества, на славу Матери Руси.

На добрый подвигъ той — помагай Богъ Вамъ!

——

На вопросъ одного зъ повѣтовыхъ выдѣлôвъ: чи належитости ôтъ дворôвъ маютъ побиратись, на пôдставѣ змѣненого дорожного закона, уже въ слѣдуючôмъ буджетовôмъ роцѣ pro rata temporis, т. е. за часъ ôтъ правосильности закона ажь до кôнця 1886 р. маютъ бути стяганѣ — заявивъ краевый выдѣлъ въ обѣжнику, пересланôмъ до всѣхъ повѣтовыхъ выдѣлôвъ, що законъ, змѣняючій гдекоторѣ постановленя дорожного закона зъ 1886 р., зôставъ оголошеный дня 30, вересня с. р. въ н-рѣ 39 Дневн. краев. зак. и роспор., и що пôсля постановленя арт. II. буде обовязовати ôтъ дня 1 жовтня 1886 р., ôтъ которого тоже термина въ силу того закона маютъ бути стяганѣ pro rata temporis припадаючѣ престаціи и належитости ôтъ контрибуентôвъ.

Въ часѣ же ôтъ 1 сѣчня до 30 вересня 1886 р. обовязуе въ цѣлости дорожный законъ зъ 1886 р. и въ тôмъ періодѣ всякѣ дорожнѣ престаціи довжнѣ бути стяганѣ пôсля постановленій упомянутого закона.

Повысшій поглядъ выскаже краевый выдѣлъ въ выконавчôмъ дорожнôмъ регуляминѣ, который, по выготовленю и по переведеню отвѣтныхъ переговорôвъ съ намѣстництвомъ, зôстане выданый краевымъ правительствомъ въ порозумѣню съ краевымъ выдѣломъ пôсля §. 31 змѣненого дорожного закона.

Справы державнѣ.

Вчера, о год. 12 въ полудне собралася австрійска, а о год. 5. по полудни, угорска делегація.

Пôсля дотеперѣшнихъ диспозицій, Его Величество пріймe делегаціи въ суботу въ полудне, и то впередъ угорску, а потôмъ австрійску.

——

Австрійска делегація выбрала на 57 голосуючихъ 56 голосами гр. Фалькенгайна президентомъ, который благодарячи за довѣріе, проситъ о успѣшну пôддержку и пôдноситъ, що делегація буде старатися позволити на тѣ средства, которѣ для войска и для маринарки оказуются необходимыми. Не можемъ тоже забути о однôмъ дѣлѣ — говоритъ президентъ, именно, о ôтчуванôй потребѣ мирного розвоя; бо тамъ лишь, где соединится сила, мудрôсть и прозорнôсть, може бути миръ запевненый. Президентъ кôнчитъ свою бесѣду окликомъ на честь Императора, що собраніе съ ентузіязмомъ трикратно повтаряе.

Вице-президентомъ делегаціи зôставъ выбраный Хлюмецкій.

———

Предложеный вчера делегаціямъ вспôльный буджетъ монархіи на 1886 р. выказуе выдаткôвъ брутто 119,724.748 зр. или о 491.238 зр. бôльше, якъ призволено на 1885 р. Вправдѣ понижилися выдатки въ екстраординаріи о 1,514.216 зр., но вмѣсто того побôльшилися выдатки въ ординаріи о 2,005.454 зр.

Поменьшенье, якъ и побôльшенье выдаткôвъ, дотычитъ головно военного етата.

По потрученю власныхъ доходôвъ всѣхъ департаментôвъ вспôльного правительства въ квотѣ 3,167.527 зр. оказуеся потреба нетто въ квотѣ 116,557.221 зр., котора то квота перевысшае о 479.621 зр. суму призволену на текучій рôкъ. Кромѣ того прелимпнуе вспôльне правительство въ окупаційнôмъ буджетѣ 5,955.000 зр. или о 370.000 зр. меньше, якъ на сей рôкъ.

———

Угорскій министеръ финансôвъ гр. Сапари ôтправится до Вѣдня доперва за кôлька дней, министеръ же торговлѣ гр. Сечени по торжественнôмъ закрытю угорскои краевои выставки.

Якъ звѣстно, въ першихъ дняхъ листопада пôднятѝ зôстанутъ на ново угодовѝ переговоры.

РУХЪ ТОВАРИСТВЪ.

На засѣданю комитета „Рускои Рады“ которе ôтбулося д. 8 (20) с. м. рѣшено оголосити въ газетахъ 1) завôзванье членôвъ „Рускои Рады“ на загальне собранье, которе окончательно назначено на середу, 20-ого жовтня (11-ого листопада) с. р. 2) поставленье посольскои кандидатуры о. Алексѣя Заклиньского на выб. окр. Богородчаны; 3) выслати въ Перемышль къ благословеню ôтновленои катедр. церкви яко представителѣвъ „Рускои Рады“ гг. д-рôвъ Добрянского и Литынского; 4) принати въ члены „Р. Рады“ о. Николая Марморовича изъ Загôрья.

Центр. Выдѣлъ „Народнои Торговлѣ“ рѣшивъ основати филію въ Сяноцѣ. Предвступнѝ кроки въ тôмъ взглядѣ уже подѣланѝ. Самѝ Сяночане пôдписали членьскихъ вкладокъ на ту цѣль, надъ 1000 зр., а кромѣ того зложили комитетъ, который займеся запрошованьемъ членôвъ до товариства.

Въ селѣ Чехахъ коло Бродôвъ завязалоси товариство „Правда“ на ладъ Закомарскои. Статуты пôдписали: о. Володим. Колянковскій и господарѣ М. Вознякъ, Ив. Вознякъ, Пет. Матвѣишинъ и Пет. Чернякъ.

НОВИНКИ.

— **Его Выс. Архикнязь Рудольфъ** ôтправится небавомъ, якъ доносятъ вѣденьскѝ дневники, до Румуніи, щобы посѣтити румунского короля въ его резиденціи.

— **Преосв. Епископъ-Номинатъ д-ръ Ю. Пелешъ** розôславъ до всѣхъ католическихъ владыкъ Австро-Угорщины слѣдуюче письмо (за н-ромъ 64): Illustrissime ac Reverendissime Domine! Honorificum est mihi, notificare Illustrissimae Dominationi Vestrae, quod mea consecratio in primum Episcopum Stanislaopolitanum celebrabitur in Ecclesia archicathedrali rit. gr. ruth. Leopoli die 1 Novembris a. c., et hisce adjungere humillimas preces, ut Illustrissima Dominatio Vestra hac solenni pro me die mei, quamvis immerito ad Episcopatus dignitatem a Deo vocati, in piis orationibus Suis tempore incruenti Missae Sacrificii benigne meminisse dignetur. Hac occasione utens, profiteor eximiae observantiae et venerationis sensus, quibuscum persevero Illustrissimae ac Reverendissimae Dominationis Vestrae additissimus in Christo frater et humillimus servus. Leopoli die 18. Octobris 1885. Такого же содержаня письмо розôслано такожь всѣмъ католическимъ капитуламъ въ Австро-Угорщинѣ.

— **Изъ Перемышля** доносятъ намъ, що за упокой всѣхъ ôтъ вѣка почившихъ крылошанъ перемышльскои катедральнои капитулы ôтслуживъ 8 (20) жовтня Впр. о. крыл. Подолиньскій съ Пр. о. Кобриномъ св. Литургією съ парастасомъ, до которого станули такожь Впр. оо.: Шашкевичъ, Литыньскій, Куиловскій и Волошиньскій. Хоръ составляли гг. питомцѣ тамошнои семинаріи, пôдъ управленьмъ г-на Вахнянина.

— **Гр. кат. львôвска Митроп. Консисторія**, намѣряючи выдати якъ найповнѣйшій и найточнѣйшій информаційный шематизмъ архіепархіяльного клира розôслала д. 8. с. м. до ч. 6418 до всѣхъ деканальныхъ урядôвъ дотычнѝ взôрцѣ съ вôзваньемъ, щобы они на тыхъ листахъ поправили докладно имена мѣстцевостій якъ и душпастырей, неменьше число людности и дотаціи душпастырствъ. Такъ поправленый листъ шематизма мае предложитись митроп. Консисторіи въ непреступнôмъ терминѣ до 30 жовтня с. р.

— **Приморозки**, правдиво осѣннѝ, посѣтили нашъ Львôвъ вчера и нынѣ, покрываючи бѣлымъ инеемъ землю, дерева и дахи, который не уступивъ передъ першими лучами солнця, такъ якъ еще о 9. год. въ тѣни можна було его видѣти. За мѣстомъ на стоячихъ водахъ появилися такожь таблички леду.

— **Доповнительнѝ выборы.** До збаражскои рады повѣтовои выбраный при доповнительнôмъ выборѣ въ сельскихъ громадъ о. Александеръ Заячковскій, завѣдатель парохіи въ Зарубинцяхъ.—При такôмъ-же выборѣ одного члена до снятиньскои рады повѣтовои выбраный ч. Юрій Сандулякъ, начальникъ громады Карлова.

— **Рускій театръ.** Вчера, въ четверъ, представлено трагедію безсмертного Фр. Шилера: „Интрига и любовь“ въ переводѣ г. И. Озерского. Що до перевода скажемъ, що ôнъ есть просто оскорбленьемъ генія великого нѣмецкого поета. Читаючи или слухаючи оригиналъ, мы коримся передъ могущою силою и красстою языка и выраженій, они порываютъ насъ, наполняютъ наше ухо роскошію, подôбно якъ живѝ краски, вычарованѝ пензлемъ артиста-маляра радуютъ и полонятъ око. Г. Озерскій поступивъ собѣ однако съ геніяльнымъ утворомъ Шилера, якъ поступае ученикъ съ задачею: перелѣзъ его слово за словомъ, не зважаючи на полетъ мысли, духа, елеганцію стиля и выйшла — карикатура, вызываюча у почитателѣвъ героя нѣмецкого Парнаса досаду и негодованье, по поводу кривды нанесенои ему рускимъ перомъ. Если бо кто переводитъ: Der Verstand steht still, на: розумъ стоитъ у мене тихо“, или у кого выраженя якъ: „намацальный“, „вымѣнка“, „збродня“, „ледарство“ и т. п. дивогляды уходятъ яко рускѝ и квалификуючѝся до литературного употребленя, — той, якъ кождый признасть, здѣлавъ бы лучше, если бы не брався за переводы клясикôвъ тои мѣры якъ Шилеръ... Що до сценичного представленя названои трагедіи, то выпало оно въ кождôмъ взглядѣ задоволяючо. Г-жа Биберовичь, въ ролѣ Людвики, дала намъ новый доказъ, що не появляесь николи на сценѣ не перевѣвши попередно совѣстнои анализы интерпретуемого собою характера, во виду чого игра еи выходитъ всегда правдивою, и оставляючою въ души зрѣтеля глубоке впечатлѣнье. Людвика належитъ безспорно до найлучшихъ креацій многозаслуженои артистки. Неменьше счастливо розвязавъ и г. Лясковскій свôй трудный проблемъ въ ролѣ Фердинанда, умѣючи заховати побѣдоносно мѣру въ подиктованыхъ ему авторомъ психологичныхъ конфликтахъ. ГГ. Грыневецкому, Стечинскому и Стефураку належится такожь повна признательнôсть за ихъ старанну и гармонійну игру. Слабо игравъ г. Осиповичъ въ ролѣ Кальба; такого маршалка, кажеся намъ, не видѣвъ еще ни одинъ дворъ. О Леди Мильфордъ (г-жѣ Осиповичъ) слѣдуе за то выразитись лишь съ якъ найповнѣйшою похвалою; держалась и удержалась на высотѣ своеи ролѣ. Прочѝ дѣйствуючѝ лиця не псовали ефекта цѣлости, — а то, въ данôмъ случаю, значитъ уже весьма много. — Саля була повна.

— **Тома Напрудженый**, пѣвецъ при церквѣ Успенія въ Тернополи (улиця Микулинецка), ôткрывае съ днемъ 15 л. листопада 1885 у себе курсъ науки для спѣву нотно-хорального. За харчъ и науку жадае всего на всего 15 зр. в. а. мѣсячно, щобы тымъ способомъ и найбѣднѣйшимъ дати возможнôсть научитися правильного хорального спѣву.

— **Въ Копычинцяхъ** упокоилася д. 10 с. м. гр. Баворовска зъ Левицкихъ Емилія, властителька копыченецкого и борецкого ключа, въ 86 р. житя, а вдова ôтъ 1855 р. Покôйна ôтличалася добросердностію для убогихъ жертвуючи для нихъ черезъ душпастырей що року по 100 зр. и 100 возôвъ дровъ; духовеньству, безъ рôжницѣ обряда спріяла, а въ дѣла политичнѝ, такъ само якъ еи пок. мужъ Іосифъ, николи не мѣшалася. Честь еи памяти!

— **Персоналія.** Въ Вѣдни ôтбулося вѣнчанье д-ра Льва Коссака, лѣкаря въ Ярославлю съ д-цею Софіею Ганкевичъ дочкою надворного совѣтника въ министерствѣ финансôвъ.

— **Конкурсы**: На посаду почтового контролора, съ жалованьемъ IX ранги, за кавціею въ высотѣ рôчного жалованя. Речинецъ до 7 листопада. — Окружна Рада шкôльна въ Станиславовѣ розписуе конкурсъ на слѣдуючѝ учительскѝ посады: I. въ повѣтѣ толмацкôмъ: а) на посаду управляющого учителя съ жалованьемъ 450 зр. и вôльнымъ помешканьемъ и 2 учителѣвъ молодшихъ съ жалов. по 270 зр. — б) на посады учителѣвъ при школахъ етатовыхъ: въ мѣстцевостяхъ: 1) Черноловцѣ, 2) Грушка, 3) Гостôвъ, 4) Олешôвъ, 5) Колинцѣ, 6) Пôдпечеры — съ жалов. 300 зр. и вôльнымъ помешканьемъ; — в) при школахъ филіяльныхъ въ селахъ: 1) Королѣвка, 2) Кривотулы старѝ, 3) Марковцѣ, 4) Милованье, 5) Надорôжна, 6) Острыня, 7) Ворона, 8) Братковцѣ, 9) Виноградъ — съ жалованьомъ 250 зр. и вôльнымъ помешканьемъ; — II. въ повѣтѣ станиславôвскôмъ а) при школахъ етатовыхъ въ селахъ: 1) Боднарôвъ, 2) Павельче, 3) Пôдлуже, 4) Загвоздье, 5) Залуква — съ жалованьемъ 300 зр. и вôльнымъ помешканьемъ; б) при школахъ филіяльныхъ въ селахъ: 1) Тязôвъ, 2) Хомякôвка, 3) Хрыплинъ, 4) Комарôвъ, 5) Пасѣчна, 6) Межигôрцѣ съ жалованьемъ 250 зр. и вôльнымъ помешканьемъ. — Терминъ до внесеня просьбъ до кôнця листопада с. р.

— **Грунтовѝ книги.** Комисія ипотечна при президіи ц. к. окружного суда въ Тернополи, подае до вѣдомости, що складае всѣ акты, потребнѝ до основаня книгъ грунтовыхъ въ громадахъ: Бѣлобожниця, Калинôвщина-Росохачъ, Салôвка и Сусолôвка, въ судѣ повѣтовôмъ въ Чортковѣ до перегляду. Протесты могутъ бути внесенѝ до 31 с. м., такъ якъ въ тôмъ дни начнутся дальшѝ доходженя. — Выказы ипотечнѝ, дотычачѝ маючихся основати книгъ грунтовыхъ въ громадѣ Смольникъ, судового округа Балигородъ, сутъ до перегляду въ судѣ балигородскôмъ. Протесты могутъ бути внесенѝ найдальше до 28 жовтня с. р.

— **Пожаръ.** Изъ Самбора пишутъ до Gaz. Narodowои, що дня 18 с. м. выбухъ тамъ огонь въ готелю львôвскôмъ, ôтъ которого займилося руске приходство и сусѣдній дôмъ, въ которôмъ мѣстятся кошары краевои обороны. Приходство згорѣло до тла.

— **Въ Загôрю** ôткрыто стацію телеграфичну съ денною службою.

— **Въ Краковѣ** арештовано 18 с. м. почтового асистента Стефана Сенева и експедитора Тита Лукавецкого, которѝ здефравдовали, первый суму 100 зр., другій же 449 зр. Арештованыхъ ôтдано до карного суда.

— **Пожаръ на торговици.** Во Львовѣ на торзѣ вторковôмъ запалилася сего тыждня зъ невыслѣдженои причины фѣра сѣна и згорѣла въ очахъ властителя, который заледви выратовавъ конѣ.

— **50-лѣтній ювилей** ôтродженя хорватскои литературы праздновано сими днями актомъ скромнымъ, но повнымъ доказôвъ почитаня памяти мужей заслуженыхъ для хорватского народа. Именно выкопано тѣла помершихъ знаменитыхъ писателѣвъ хорватскихъ въ цѣли зложеня ихъ въ металевыхъ трумнахъ въ вспôльнôмъ гробѣ на кладбищи въ Загребѣ. — Литература хорватска ôтродилася передъ 50 лѣтами, особенно благодарячи трудамъ геніяльного писателя д-ра Людвика Гая, который, при помочи нечисленного кружка молодыхъ дѣятелѣвъ на поли литературы, начавъ дня 6 мая 1835 выдавати „*Хорватскѝ новости*“, а въ 4 дни пôзднѣйше часопись литературну „*Даница хорватска, словенска и дальматинска*“.

— **Кузманій Кароль** славный словацкій патріотъ и дѣятель, упокоився на дняхъ въ Вѣдни въ 51 роцѣ житя.

— **Повторне жниво.** Въ гдекоторыхъ мѣстцевостяхъ одесского уѣзда, якъ доноситъ „Одесскій Вѣстникъ,“ замѣчаеся въ тôмъ роцѣ давно уже небувале явленье, переносяче насъ въ тѝ часы, коли „рѣки текли молокомъ“. Дѣло въ тôмъ, що на сжатыхъ уже нивахъ, пôсля бувшихъ сильныхъ дощѣвъ и наступившои потôмъ теплои погоды, показались всходы ячменя, который начавъ быстро рости, а за тымъ колоситись! Если погода простоитъ така же хороша, якъ теперь, то можливо, що ячмень окончательно дозрѣе..

— **Катедра публицистики.** Въ Союзныхъ державахъ Сѣверной Америки въ Университетѣ Корнеля основана нова катедра, специяльно посвящена вопросамъ журналистики. Bulletin de l'imprimerie et de la librairie пише, що тому примѣру не залишатъ послѣдовати и другѝ университеты, такъ якъ розвôй прасы въ Америцѣ достигае громадныхъ розмѣрôвъ. Теперь находится тамъ бôльше якъ 13.500 періодичныхъ письмъ, въ числѣ которыхъ около 1.500 щоденныхъ газетъ! Число лиць занимаючихся въ редакціяхъ, перевысшае 200.000!...

— **Найвысшій коминъ въ свѣтѣ** построено въ гутѣ оловянôй товариства акційного въ Мехернисѣ въ Прусахъ. Коминъ сей мае 134·6 метрôвъ высоты.

Вѣсти епархіальнѝ и роспорядженя духовныхъ властей.

I. Зъ архіепархія львôвскои.

Митроп. Консисторія увôльнила о. Іоана Ревакович ôтъ завѣдательства капеляніи Яленковате деканата скольского и надала завѣдательство тоиже капеляніи о. Клименту Роснецкому.

Презенту на парохію Кійданцѣ дек. збаражского получивъ о. Густавъ Дроздовскій.

НЕКРОЛОГИ.

Салямонъ Адамъ ученикъ VIII клясы рускои гимназіи упокоився 10 (22) с. м. во Львовѣ въ 17 роцѣ свого многонадѣйного житя. — Вѣчная ему память!

Послѣдня почта.

Въ Чорногоріи оголошено 21 с. м. княжескій декретъ, въ силу которого запрещено Чорногорцямъ опускати границѣ княжества.

———

Пôсля Pol. Corr. въ Филипополи заносится на усуненье дотеперѣшного начальника провизоричного правительства, д-ра Страньского, такъ якъ не отвѣтивъ тымъ надѣямъ, которѝ въ немъ покладано. Д-ръ Страньскій мавъ оказатися стороннымъ и не успѣвъ позыскати симпатіи румелійскои людности.

———

Послѣдне число пôвъурядового органа Turque помѣщае достойну вниманія статію о вопросѣ балканскôмъ и пише, що въ Турціи желаютъ собѣ теперь всѣ признаня санкціонованыхъ правъ султана, удержаня берлинского трактата и вспôвудѣла пôдписаныхъ на немъ державъ въ цѣли положеня кôнця анархіи въ восточнôй Румеліи. Вооруженя Сербіи и Греціи не будутъ мати вліяня на рѣшенье державъ и не всколебаютъ довѣрія турецкои арміи въ свою силу, котора вздержуючися ôтъ провокацій, мае надѣю, що походъ еи, на случай потребы, буде походомъ побѣдоноснымъ.

———

По поводу ôтбувшихся выборôвъ до французского парлямента, пише Journal des Debats: 4 жовтня бувъ протестомъ противъ опортунизма, 18. жовтня бувъ манифестомъ на рѣчъ републики.

Монархичнѝ письма весьма снисходительно ôтзываются о несомнѣтельнôй своей побѣдѣ и перевазѣ, узысканôй въ новôй палатѣ въ порôвнаню съ попередною.

Пôсля обчисленя републиканскихъ органôвъ, будуча французска палата буде состояти зъ 202 членôвъ монархичного сторонництва, зъ 155 радикальныхъ, 193 опортунистôвъ и 21 независимыхъ.

Депеша Courcy-ого потверджае слухи, що въ провинціи Kuangtrie перерѣзано христіянъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 23. жовтня. Его Величество прійме делегаціи въ суботу о год. 12 въ полудне.

Вѣдень, 23. жовтня. Австрійска делегація выбрала до буджетнои комисіи слѣдуючихъ делегатôвъ: бар. Безецного, Думбу, гр. Туна, гр. Лятура, кн. Лихновского, бар. Вальтерскирхена, кн. Виндишгреца, д-ра Ригера, д-ра Матуша, Надгерного, д-ра Черкавского, Гауснера, Яворского, Брандиса, гр. Гогенварта, Тонклого, Бургшталлера, Хлюмецкого, Демля, Гайльсберга и д-ра Штурма.

До петиційнои комисіи зôстали выбранѝ: бар. Бекъ, гр. Гегетъ, Гаусвиртъ, Хржановскій, Ґречекъ, Линбахеръ, Григорица, Краусъ и Матшекъ.

Вѣдень, 23. жовтня. Середъ специяльныхъ нарадъ надъ адресою бôльшости въ палатѣ послôвъ, заявивъ пос. Веттеръ при уступѣ 3, що ôнъ и его политичнѝ друзя не могли бы апробовати федераціи, выходячои по за обрубъ теперѣшнои автономіи. Уступы 1 до 8 зôстали принятѝ. При уступѣ 9 (въ справѣ органичного розвоя автономіи) жаловався пос. Рихтеръ на ингеренцію духовеньства при выборахъ и навѣвъ въ тôй мѣрѣ пастырске посланіе князя-архіепископа зъ Секау. Пос. Свѣжій, говорячи за тымъ уступомъ, думае, що языковѝ ôтношеня за часôвъ абсолютизма були лучшѝ, якъ за часôвъ основныхъ законôвъ. Народнѝ школы въ Силезіи служатъ германизаціи. Силезія есть доказательствомъ, що дѣялося бы въ Австріи, еслибы лѣвиця дôсталася поновно до руководства (*громкѝ рукоплесканя на правицѣ*). Пос. Демель: Силезія мае якъ найбôльшу школьну автономію. Не Нѣмцѣ, но ихъ противники, злоупотребляютъ народну школу для народныхъ агитацій. Автономичне движенье стремитъ до роздѣла края. Автономія муситъ мати границѣ. Не довжно бути правно-державнои автономіи, такъ якъ она стаеся причиною розбитя державы. Бесѣдникъ предкладае въ кôнци внесенье о змѣну уступôвъ 9, 10 и 11. На тôмъ закрыто дебаты.

Генеральный ораторъ пос. Адамекъ поручае принятье въ буквальнôмъ содержаню адресы бôльшости, наводячи при тôмъ кôлька интересныхъ фактôвъ, якъ то давнѣйше перестерѣгано рôвноуправненя. Въ Силезіи нема славянскихъ учительскихъ семинарій. Уже въ першôй клясѣ народнои школы мусятъ учитися дѣти по крайнôй мѣрѣ сто нѣмецкихъ выраженій.

Пос. Коронини, яко генеральный бесѣдникъ противъ упомянутыхъ уступôвъ адресы бôльшости, пôдноситъ, що ôнъ и его политичнѝ друзя желаютъ такои автономіи, якою она есть теперь. Бесѣдникъ говоритъ, що безсомнѣтельно суть краѣ, которѝ знесли бы бôльшій вымѣръ автономіи, но въ интересѣ единства державы, въ интересѣ перенесеня точки тяжести на бôльшѝ репрезентаційнѝ тѣла, есть ôнъ противный розширеню автономіи. Бесѣдникъ думае дальше, що було бы рѣчею бôльшости, зближитися въ тôй точцѣ до меньшости. Въ цѣли змягченя народныхъ спорôвъ уважае бесѣдникъ за необходиму уставу о употребленю краевыхъ языкôвъ, не есть однакъ за признаньемъ нѣмецкого языка, яко языка державного, що въ прочѣмъ естъ лишь фразою, оскорбляючою другѝ народности. Въ кôнци пôдноситъ гр. Коронини лояльнôсть свого сторонництва и высказуе переконанье, що всѣ хмары счастливо пересунутся по надъ Австріею (рукоплесканя.) По фактичныхъ спростованяхъ и окончательныхъ выводахъ справоздателя, пос. Цайтгаммера, принято змѣняюче внесенье 173 голосами противъ 104 гол. Принято тоже уступы 10, 11 и 12.

Слѣдуюче засѣданье сегодня.

Вѣдень, 23 жовтня. Угорска делегація выбрала предсѣдателемъ кардинала Гайнальда, а мѣстопредсѣдателемъ Людвика Тису. Въ своей бесѣдѣ зазначивъ Его Еминенція, що делегацію ожидае вѣроятно бôльша задача, а то не лишь зъ причины

бôльшихъ выдаткôвъ державныхъ, но такожь и во виду скомпликованя политичныхъ ôтношеній Европы, выкликаного событіями на балканьскôмъ пôвъостровѣ. Бесѣдникъ думае, що делегація муситъ позволити на все, що естъ необходимо потребнымъ для обезпеченя могущества и поваги Монархіи, однако же муситъ при тôмъ увглядняти и податкову силу людности. Бесѣду свою закôнчивъ кардиналъ трикратнымъ восклико мъ въ честь Его Величества, который то восскликъ Палата съ восторгомъ повторила. Министеръ Каляй предложивъ вспôльный буджетъ. Делегація выбрала пôдкомисію вспôльнои комисіи, зложену зъ 4 членôвъ.

Вѣдень, 23 жовтня. (*прив.*) Увѣряютъ, що ніяка держава не думае о детронизаціи князя Аелксандра Болгарского, и що росходится тутъ лишь о мериторичне залагодженье справы. Конференція мае взяти пôдъ обраду выключно вопросъ лишь о Восточнôй Румеліи.

Вѣдень, 23 жовтня. (*Тел. прив.*) Турецкій амбасадоръ Садуля-паша, вручивъ вчера министрови заграничныхъ дѣлъ обѣжникъ Порты, заключаючій въ собѣ запрошенье на конференцію. Предсѣдательство на конференціи буде держати Порта, и росправы маютъ бути дуже прискоренй.

Берлинъ, 23 жовтня (*прив.*). Амбасадоры Франціи и Италіи конферовали тыми днями съ княземъ Бисмаркомъ.

Цѣсарь Вильгельмъ, очевидно съ вскрѣпленымъ здоровьемъ пріѣхавъ тутъ вчера.

Амбасадоръ италіянскій выѣхавъ вчера до Фридрихсруге.

Петербургъ, 23 жовтня. Journal de St. Petersbourg розбирае въ довшôй статіи становище Россіи въ виду событій на пôвъостровѣ балканскôмъ, и кôнчитъ свои выводы такъ: Державы согласилися на то, щобы поворотъ до status quo узнати яко единственне средство привернення мира; не есть то легкою задачею въ виду численныхъ перепонъ, но порозумѣнье державъ велитъ надѣятися благополучного рѣшеня вопроса.

Константинополь, 23 жовтня. Циркуляръ Порты, врученый нынѣ амбасадорамъ, звертае увагу на концентрованье греческихъ особенно же сербскихъ войскъ и домагаеся скликаня до Констактинополя, при вспôвъудѣлѣ амбасадорôвъ конференціи, котора занялася бы выключно упорядкованьемъ вопроса взглядомъ Восточнои Румеліи, на пôдставѣ берлинского трактата.

Бѣлградъ, 23 жовтня (*прив.*). У италіянского посла ôтбулася вчера нарада репрезентантôвъ державъ. Предметомъ нарадъ було уложенье коллективнои ноты до Сербіи, въ цѣли запобѣженя непріязнымъ крокамъ межи Сербіею а Болгаріею.

Атены, 23 жовтня. Позичка патріотична мае бути переведена посредствомъ выданя облигацій гласячихъ на 10 драхмъ. Цѣла позичка мае бути употреблена выключно на потребы военнй.

Парижъ. При кôнци с. м. мае ôтправитись до Тонкину 3000 войска.

Римъ, 23 жовтня. Агенція Stefani-ого перечитъ донесенямъ дневника Morning-Post, будьто бы Италія въ вопросѣ Восточнои Румеліи высказала погляды розличаючйся ôтъ поглядôвъ трехъ цѣсарскихъ державъ.

Римъ, 23. жовтня. При официяльнôмъ принятію увѣрявъ Робилянтъ тѣло дипломатичне, що головнымъ стремленьемъ его буде удержанье добрыхъ ôтношеній Италіи съ державами, а то въ интересѣ мира.

БИРЖЕВЫЙ КУРСЪ

пôсля билютинôвъ львôвскои торговельнои палаты

зъ дня 22 жовтня 1885

	безъ текучого купона	взятъ въ зв. вал. зр.	кр	требуютъ въ зв. зр.	кр
I. Акціи за штуку.					
Жел. дор. Кар. Людв. по 200 зр. мк.		218	—	221	50
„ „ Черновецк. по 200 зр. ав.		221	—	224	—
Ипот. гал. банка по 200 „ „		272	—	276	—
Гал. кред. банка по 200 „ „		225	—	230	—
II. Заставныи листы за 100 зр.					
Товар. гал. кред. зем. 5% . . .		98	60	99	60
„ „ „ „ 4% . . .		90	25	91	25
„ „ „ „5% (лос. въ 37 р.)		98	60	99	60
„ „ „ „4% „ „ 41½ .		87	25	88	25
Краев. банка 4½% 51		91	50	92	50
Ипот. гал. банка 6%		101	45	102	45
„ „ „ 5%		96	20	97	20
„ „ „ 5% л. съ 10% пр. .		98	65	99	65
Долгов. рустик. банка 6% въ ликв.		57	—	59	—
„ „ „ 5%		53	—	56	—
III. Листы долговыи за 100 зр.					
Общ. рольн. кред. Зав. 6% . . .		—	—	—	—
IV. Облигаціи.					
Индемнизаційныи гал. 5% м к. . .		100	40	102	—
Комунальн. руст. банка 6% . . .		—	—	—	—
„ Банка краев. 5% I емисія . .		97	—	98	—
Краев. пожички зъ 1873 р. 6%. .		102	75	104	—
Краев. пожички зъ 1883 р. 4½%.		90	75	91	75
V. Лосы.					
Краковскй		17	—	19	—
Станиславôвскй		23	50	25	50
Монеты.					
Дукатъ голландскій		5	85	5	95
„ цѣсарскій		5	87	5	97
Наполеондоръ		9	90	10	38
Пôвъимперіалъ		10	28	10	—
Рубль росс. сер.		1	54	1	64
„ „ папер.		1	22	1	24
100 нѣм. марокъ		61	45	62	15
Серебро за 100 зр.		—	—	—	—
Купоны въ сер. за 100		—	—	—	—

Ц. к. генеральна Дирекція австрійскихъ державныхъ желѣзниць.

ВЫТЯГЪ ЗЪ РОЗКЛАДУ ѢЗДЫ,

важный ôтъ 1 жовтня 1885.

Зъ Звардоня до Гусятина

СТАЦІИ		пот. ос 111	пот. ос. 117
Загуржъ Новый	пріѣздъ	11.17	8.21
	ôтъѣздъ	11.46	8.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.46	10.32
	ôтъѣздъ	2.12	10.58
Дрогобычъ	„	4.30	1.02
Стрый	пріѣздъ	5.18	1.44
	ôтъѣздъ	5.33	2.10
Станиславôвъ	пріѣздъ	9.02	5.51
	ôтъѣздъ	10.—	6.50
Бучачъ	„	2.10	10.45
Чорткôвъ	„	3.53	12.35
Гусятынъ	пріѣздъ	5.42	2.35

Зъ Гусятина до Звардоня

СТАЦІИ		пот. ос. 112	пот. ос 118
Гусятынъ	ôтъѣздъ	9.35	12.40
Чорткôвъ	„	11.33	2.38
Бучачъ	„	1.46	4 37
Станиславôвъ	пріѣздъ	5.37	8.35
	ôтъѣздъ	6.28	9.40
Стрый	пріѣздъ	9.58	1.22
	ôтъѣздъ	10.23	1.45
Дрогобычъ	„	11.18	2.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.32	4.32
	ôтъѣздъ	2.02	4.58
Загуржъ Новый	пріѣздъ	4.04	6.57
	ôтъѣздъ	4.14	7.05

Зъ Хирова до Стрыя

СТАЦІИ		п. мѣш. 151
Хирôвъ	ôтъѣздъ	5.24
Дрогобычъ	„	9.16
Стрый	пріѣздъ	10.22

Зъ Стрыя до Хирова

СТАЦІИ		п. мѣш. 152
Стрый	ôтъѣздъ	5.19
Дрогобычъ	„	6.32
Хирôвъ	пріѣздъ	9.30

Зъ Стрыя до Львова

СТАЦІИ		п. особ 817	п. особ. 815	п. особ. 811
Стрый	ôтъѣздъ	2.20	10.45	5.45
Николаевъ	„	3.06	11.39	6.39
Щирецъ	„	3.37	12.17	7.17
Львôвъ	пріѣздъ	4.15	1.05	8.05

Зъ Львова до Стрыя

СТАЦІИ		п особ 818	п. особ. 816	п. особ 812
Львôвъ	ôтъѣздъ	11.25	7.10	7.10
Щирецъ	„	12.07	8.03	8.05
Николаевъ	„	12.35	8.37	8.39
Стрый	пріѣздъ	1.21	9.32	9.34

Зъ Борыслава до Дрогобыча

СТАЦІИ		Пот. мѣш. †† 7.51	Пот. мѣш. 7.53	Пот. мѣш 7.55	Пот. мѣш † 7 51
Дрогобычъ	ôтъѣздъ	5.20	8.—	2.44	6.10
Борыславъ	пріѣздъ	6.04	8.44	2.28	6.51

Зъ Дрогобыча до Борыслава

СТАЦІИ		Пот. мѣш. †† 7.52	Пот. мѣш. 7.54	Пот. мѣш 7.57	Пот мѣш. † 7.58
Борыславъ	ôтъѣздъ	6.40	11.49	5.—	7.20
Дрогобычъ	пріѣздъ	7.27	12.35	5.43	8.03

1. Годины поданй пôсля полудника пештеньского.
2. Цифры въ обвôдкахъ означаютъ нôчну пору.
3. Потяги означенй † не курсуютъ въ пятницѣ.
4. „ „ †† „ „ въ суботы.

МАРІЯ МРОЗИНЬСКА

(Фридрихъ Мрозиньскій)

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ

у Львовѣ

при улицѣ Собьеского н-ръ 7.

поручае свôй

СКЛАДЪ (96) 6—6

заосмотреный всегда въ доборовй футра, такъ мѣстовй якъ и до подорожи, гарнитуры дамскй найновѣйшои моды, найлучшй шкôры и т. п., а то все якъ найстараннѣйше выкôнчене, по дуже приступныхъ цѣнахъ, якъ найскорше — на часъ замовленый.

Man inserire nur wenn man vorher bei G. L. DAUBE & Co. **IG. KNOLL** CENTRAL-ANNONCEN-EXPEDITION der in- und ausländischen Zeitungen Kostenvoranschlag etc. etc. verlangt. **Wien, I. Am Hof 5** Tägliche Beförderung von Anzeigen aller Art an alle Zeitungen, Zeitschriften und Kalender der Welt. Auskünfte, Prospecte, Kostenüberschläge gratis und franco. Bei größeren Aufträgen hohen Rabatt.

УВѢДОМЛЕНЬЕ.

ФРАНЦѢШОКЪ ГАВЛИКЪ

знаный зъ своеи ретельности и фаховости въ выробахъ обувя мужеского, женьского и дитинного ôтъ кôльканайцять лѣтъ, ново-ôткрывъ

въ Рынку ч 39 во Львовѣ

МАГАЗИНЪ ОБУВЯ

всякого рода и зъ найлучшого матеріялу, а пôсля найновѣйшои моды выкôнчене. — Повысшій магазинъ посѣдае великій засôбъ обувя, такъ що кунуючій може собѣ выбирати пôсля уподобаня, а при тôмъ цѣны надзвычайно низкй. Замовленя выконуе скоро и совѣстно. (82) 8—12

СКЛЕПЫ ВЛАСНÎ: Готель Европейскій и Улиця Галицка рôгъ Валовои

ЯНЪ ИГНАТОВИЧЪ

ФИЛІЯ: ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20.

НИГРЕТИНА.

Выборне средство до найскоршого фарбованя волося на тревалу и хорошу чорну або темну краску; есть оно цѣлкомъ не шкодливе и въ застосованю дуже просте.—Цѣна 1 зр.

Средства на вывабленье плямъ:

Одалина, вывабляе плямы съ пороху, поту, тлустости, пива, молока, плѣсни и т. п.— 35 кр. **Бензолина**, вывабляе плямы тлустй, покостовй и мазьовй — 20 и 30 кр. **Етилина**, вывабляе плямы фарбъ зъ пôдлоги, — фляконъ 25 кр. **Явелина**, вывабляе плямы овочевй и зъ вина червоного, — фляконъ 20 кр. **Оксалина**, вывабляе плямы повсталй зъ ржѣ, крови и атраменту; **Бразилина**, матеріи чорнй выполовѣлй и поплямленй пранй въ Бразилинѣ ôтзыскуютъ первобытный кольоръ и полыскъ, пакетъ 8 кр. **Квиляй** (**Quilaj**), до праня едвабныхъ и волняныхъ матерій, пакетъ 6 кр. **Мыло жолчеве**, до вывабляня плямъ застарѣлыхъ, штука 25 кр. а. в.

Найпереднѣйше чернило глицеринове

пахнуче до обувя, дае хорошій полыскъ, мягчитъ шкôру и хоронитъ ôтъ пуканя, пуделко 10 и 20 кр. а. в.

СМАРОВИЛО ЛИТОВСКЕ

до обувя и шкôръ, мягчитъ шкôру, чинитъ ю неперемокаючою и тревалою, пуделко 50 кр. и 1 зр. а. в.

АТРАМЕНТЪ ЧОРНЫЙ КАМПЕШОВЫЙ

не плѣснѣе, не осѣдае, не псуе перъ, есть завше чорный и плынный и цѣлкомъ нешкодливый, фляшка по 10, 15, 20, 25, 30 и 50 кр.

Атраментъ синый, фіолетовый, зеленый, червоный, фляшка 10 и 15 кр.

ФАРБА ДО СТЕМПЛЯ

сина, фіолетова, червона, чорна, фляшка по 15 кр.

Атраментъ до значеня бѣлизны безъ гумы, фляшка 30 кр.

Повысшй выробы за цѣннй и досконалй власности зôстали нагородженй шестьма медалями заслуги. (10) 90—?

Clayton & Shuttleworth

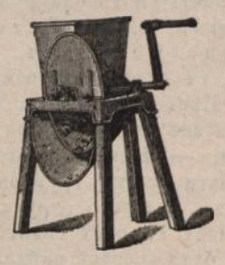

ВО ЛЬВОВѢ

при улицѣ Городецкôй н-ръ 22

поручаютъ на теперѣшній сезонъ:

ОРИГИНАЛЬНÎ АНГЛІЙСКÎ СѢЧКАРНѢ

до руху ручного и кератового

въ розличныхъ величинахъ,

Краячѣ до бураковъ, шарпачѣ, шротовники „Excelsior“, млыны съ каменями французскими або Saros Patak, гнетôвники до сухого и зеленого солоду и всякй иншй рôльничй машины.

Въ интересѣ П. Т. Почтенныхъ Ôтбирателѣвъ упрашаютъ о скоре надсыланье машинъ вымагаючихъ реперацiи.

Илюстрованй катальоги gratis и franco. (95) 12—12

Издатель: Д-ръ Іос. Комарницкій. Ôтвѣчательный редакторъ Иванъ Ем. Левицкій. Изъ печатнѣ Тов. им. Шевченка пôдъ управленьемъ К. Беднарского.